

Sygnatura akt II Ca 2605/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Magdalena Meroń-Pomarańska
Sędziowie:	SO Beata Tabaka SR (del.) Anna Krawczyk (sprawozdawca)

Protokolant: protokolant sądowy M. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2017 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. K. (1) (A. N.)

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Podgórze w Krakowie

z dnia 24 sierpnia 2016 r., sygnatura akt XII C 731/16/P

uchyla zaskarżony wyrok, znosi postępowanie od dnia 6 maja 2016 roku i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Podgórze w Krakowie.

SSR Anna Krawczyk SSO Magdalena Meroń- Pomarańska SSO Beata Tabaka

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 22 lutego 2017 roku

Wyrokiem zaocznym z dnia 24 sierpnia 2016 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie oddalił powództwo (...) spółki akcyjnej w W. o zasądzenie od pozwanego A. N. kwoty 53 934, 81 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od kwoty 53 266, 43 zł od dnia 04 lutego 2016r. do dnia zapłaty (sygn. akt XII C 731/16/P).

W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Rejonowy przywołał treść art. 339 k.p.c. i wskazał, że zawsze obowiązany jest rozważyć, czy podniesione przez powoda twierdzenia i złożone dokumenty uzasadniają przekonanie o zasadności pozwu. Skoro powód jest profesjonalnym podmiotem, reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika, winien uwzględnić istniejącą po jego stronie powinność wykazania wszystkich okoliczności niezbędnych dla skutecznego dochodzenia

oznaczonej wierzytelności oraz treść m.in. treść art. 126 k.p.c., art. 127 k.p.c., art. 187 k.p.c., art. 207 § 6 k.p.c. , art. 217 § 2 k.p.c.. Poprawne ważenie interesów stron przemawia za udzieleniem większej ochrony słabszemu kontrahentowi, a wskazany dla działalności strony powodowej konieczny profesjonalizm, uzasadnia nałożenia na nią większych obowiązków, jako dysponenta objętego żądaniem pozwu roszczenia. O wykreowaniu stosunku prawnego, jego zmianie lub zniesieniu decyduje podmiot prawa dokonujący czynności prawnej. Jeżeli w dniu 27 listopada 2013 r. strony zawarły umowę o korzystanie z karty kredytowej, to ta podpisana przez strony umowa winna być złożona wraz z pozwem. Wprawdzie powód podnosi, iż złożył uwierzytelniony odpis tej umowy, jednakże do pozwu dołączono tzw. potwierdzenie zawarcia umowy o korzystanie z karty kredytowej, którego z przedmiotową umową, przy ocenie tegoż dokumentu, jako dowodu w niniejszej sprawie, utożsamiać nie sposób. Oświadczenie o rozwiązaniu umowy czy też przedterminowym rozwiązaniu umowy, wypowiedzeniu umowy ma istotne znaczenie, stąd też nie można poprzestać na głośnym twierdzeniu, iż takie wypowiedzenie miało miejsce, strona umowy ma prawo się z nim zapoznać, bowiem jego skutki dotyczą bezpośrednio tej osoby. Strona powodowa nie wykazała, aby pozwanemu – A. N. skutecznie doręczono jakąkolwiek korespondencję w przedmiocie umowy o korzystanie z karty kredytowej zawartej dnia 27 listopada 2013 r., w szczególności zaś wypowiedzenie tej umowy. Dokumentując żądanie pozwu strona powodowa nie przedłożyła umowy źródłowej tj. umowy o korzystanie z karty kredytowej z dnia 27 listopada 2013 r., a jedynie niepodpisane potwierdzenie zawarcia umowy o korzystanie z karty kredytowej nr (...), niepodpisane przez strony potwierdzenie aneksu do umowy o korzystanie z karty kredytowej oraz podpisaną przez strony umowę o świadczenie usług bankowych w (...) z dnia 23 września 2010 r. Powód nie udokumentował też skuteczności doręczeń oświadczeń kierowanych do pozwanego, w szczególności korespondencji zmierzającej do wyegzekwowania od pozwanego obowiązków wynikających z umowy o korzystanie z karty kredytowej. Strona powodowa w uzupełnieniu pozwu złożyła pismo procesowe wraz z przywołanymi wyżej załącznikami, jednak zdaniem Sądu powód nie sprostął obowiązkowi dowodowemu i nie wskazał wszystkich okoliczności faktycznych, których istnienie determinuje dochodzone roszczenie. Jeśli chodzi o domniemanie zgodności z prawdą danych ujawnianych w wyciągach z ksiąg rachunkowych, to należy je wiązać ściśle tylko z tymi okolicznościami, które według przepisów szczególnych powinny być przedmiotem zapisów w księgach rachunkowych, prowadzonych przez bank. Dokumenty księgowe mogą jedynie stanowić dowód tego, że określonej kwoty wierzytelność jest w nich wpisana względem oznaczonego dłużnika, na podstawie określonych zdarzeń, potwierdzając fakt określonego zdarzenia, nie stanowią jednakże o skuteczności wypowiedzenia umowy. Samo twierdzenie, że pozwany – A. N. nie wywiązał się z ciążących na nim obowiązków wynikających z umowy, wobec czego niespłacona kwota stała się wymagalna wraz z odsetkami, nie jest wystarczające. Umowę bankową zawarły dwie strony, dla każdej z nich były przewidziane prawa i obowiązki, po stronie kredytodawcy leżały określone instrumenty prawne wynikające z umowy i regulaminu i zapewniające wykonanie umowy, których jednak zastosowania Sąd nie poznał, albowiem strona powodowa nie uznała za zasadne do nich się odwołać i je udokumentować. Skuteczne stosowanie środków zapewniających spłatę kredytu, przewidzianych w umowie, a w późniejszym terminie wykazanie, że zostały skutecznie zastosowane, warunkuje skuteczne dochodzenie zadłużenia. Konsekwencją procesową zaniedbania obowiązków wynikających z reguł dowodzenia jest oddalenie powództwa.

W obszernie uzasadnionej apelacji od wyroku Sądu pierwszej instancji strona powodowa (...) spółka akcyjna w W. zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie:

- art. 6 k.c. przez niewłaściwe jego zastosowanie i uznanie, że powód nie wykazał istnienia roszczenia
- art. 233 k.p.c., art. 232 k.p.c., art. 339 §2 k.p.c. poprzez przekroczenie granicy swobodnej oceny materiału dowodowego, dokonanie błędnych lub niepełnych ustaleń faktycznych, w tym uznanie, że powód nie udowodnił zawarcia umowy z pozwanym i jej wykonania, pomimo że powód przedłożył pełną dokumentację w sprawie; poprzez nie dopuszczenie dowodu w postaci elektronicznego zestawienia operacji na rachunku pozwanego; poprzez nie przedstawienie uzasadnionych wątpliwości, które miałyby budzić dokumenty przedstawione w sprawie, podczas gdy dokumenty przedstawione przez powoda potwierdzają fakt zawarcia, wykonania umowy oraz wysokość dochodzonego roszczenia.

W konsekwencji podniesionych zarzutów strona powodowa wniosła o zmianę zaskarżonego orzeczenia ewentualnie jego uchylenie do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja w zakresie, w jakim prowadzi do uchylenia zaskarżonego orzeczenia okazała się zasadna, jakkolwiek nie z przyczyn w niej wskazanych. Postępowanie w sprawie od dnia 06 maja 2016 r. jest dotknięte nieważnością, a do wniosku takiego prowadzi w pierwszej kolejności uwzględnienie naruszenia przez Sąd Rejonowy obowiązku wynikającego z art. 208¹ k.p.c. tj. obowiązku sprawdzenia (zweryfikowania) z urzędu numeru PESEL pozwanego, która to weryfikacja w okolicznościach sprawy prowadzi do ustalenia, że nie istnieje osoba o danych osobowych A. N. i numerze PESEL (...). Natomiast uwzględniając poprzednie brzmienie imienia oraz nazwiska (rodowego) osoby noszącej aktualnie oznaczony pozwem numer PESEL (...) istnieje prawdopodobieństwo graniczące z pewnością, że przez zainicjowaniem postępowania sądowego doszło do zmiany imienia i nazwiska pozwanego na A. K. (2). Co niemniej ważne, A. K. (2) ujawnił przed organem meldunkowym, że wyjeżdża na stałe do Wielkiej Brytanii (wyjazd pozwanego potwierdzają w ograniczonym zakresie także daty ostatnich wypłat z karty kredytowej oznaczonej pozwem, por. k. 63- 67). Zarazem z żadnego dokumentu przedstawionego w sprawie przez powoda, ani też z danych meldunkowych dostępnych Sądowi z urzędu, nie wynika przyczyna oznaczenia w pozwie adresu zamieszkania / pobytu pozwanego jako ul. (...) w K.: co prawda bowiem w umowie z dnia 23 września 2010r. wskazywał on adres korespondencyjny przy ul. (...) w K., niemniej nie zażądał Sąd Rejonowy od powoda dowodu skuteczności doręczeń przesyłek ekspediowanych do pozwanego pod ten adres bezpośrednio przed zainicjowaniem 04 lutego 2016r. postępowania sądowego w sprawie. Tu zauważyć należy, że obowiązek oznaczenia prawidłowego adresu pozwanego spoczywa na powodzie, jednakże wobec treści art. 379 pkt 5) k.p.c. (ale i art. 199 §1 pkt 3 k.p.c.) Sąd nie może zaniechać weryfikacji informacji zawartych w pozwie, jeśli inne okoliczności poznane przez Sąd z urzędu, prowadzą do wątpliwości informacji ujętych w pozwie, a ważących na elementarnym prawie do obrony strony przeciwnej. Nawet jednak i pozytywna weryfikacja adresu pozwanego nie doprowadziłaby do uznania, że w rozpatrywanej sprawie doszło do skutecznego doręczenia odpisu pozwu pozwanemu oraz do prawidłowego (zapewniającego pozwanemu możliwość obrony) zawiadomienia go o rozprawie i wydanym na tej rozprawie wyroku zaocznym. Nie jest bowiem dopuszczalne zastosowanie wyjątku oznaczonego art. 139 §1 k.p.c. i uznanie za skutecznie doręczoną przesyłki sądowej adresowanej do strony inaczej niż na jej aktualne dane osobowe. Nawet przywołanie rodowego czy innego poprzedniego nazwiska pozwanego na korespondencji sądowej, nie sanuje błędu w tym zakresie, na co słusznie zwraca uwagę Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16 lutego 2017 r. (sygn. akt III CZP 105/ 16), omawiając wyczerpująco przyczyny przestrzegania rygorystyki w tych sprawach. Tymczasem obie przesyłki sądowe ekspediowane przez Sąd Rejonowy do pozwanego oznaczające adresata imieniem A. i nazwiskiem N. (a zatem nieprawidłowo), wracały zwrócone jako nie podjęte w terminie, co prawda po dwukrotnym awizowaniu, jednak z przyczyn oznaczonych wyżej nie można uznać tych doręczeń za skuteczne.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 379 pkt 5) k.p.c. i art. 386 §2 k.p.c. należało stwierdzić nieważność postępowania przed Sądem Rejonowym dla Krakowa- Podgórze w Krakowie w okresie od 06 maja 2016r, znieść postępowanie dotknięte nieważnością i uchylić zaskarżony wyrok zaoczny do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy dla Krakowa - Podgórze w Krakowie zweryfikuje wiążąco tożsamość pozwanego co do imienia i nazwiska, a to poprzez zapoznanie się z dokumentami zawartymi w kopercie dowodu osobistego pozwanego, oraz zweryfikuje podaną w pozwie informację o miejscu zamieszkania pozwanego, a to w drodze zobowiązania strony powodowej do przedłożenia wszystkich dowodów doręczeń z okresu co najmniej poprzedzającego wniesienie pozwu oraz w drodze wywiadu Policji w miejscu oznaczonym jako miejsce zamieszkania pozwanego. Przy rozpoznaniu sprawy natomiast, o ile dojdzie Sąd Rejonowy do przekonania o niemożliwości zastosowania w sprawie domniemań oznaczonych art. 339 §2 k.p.c., to decyzję w tym zakresie wyczerpująco omówi poprzez odniesienie się do konkretnych dokumentów wnioskowanych przez powoda dla wykazania racji i poprzedzi

tę decyzję przeprowadzeniem postępowania dowodowego z uwzględnieniem wniosków dowodowych wnioskowanych również w apelacji.

SSR (del.) Anna Krawczyk SSO Magdalena Meroń- Pomarańska SSO Beata Tabaka